

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 16 maja 1966 r. **Nr 2**

TREŚĆ:

2.

ZARZĄDZENIE Nr 7
MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 24 stycznia 1966 r.

w sprawie zasad prawidłowego zachowania się w lesie

(Dz. Urz. MLiPD Nr 2, poz. 18)

Na podstawie § 6 zarządzenia Nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1965 r. w sprawie uregulowania wstępu na tereny lasów państwowych dla osób nie zatrudnionych w tych lasach oraz w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie stosuje się do wszystkich państwowych lasów i gruntów leśnych z wyjątkiem wchodzących w skład parków narodowych, w których obowiązują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Osoby udające się do lasu obowiązane są do zapoznania się z umieszczonymi przy drogach leśnych tablicami informacyjnymi, znakami drogowymi i innymi znakami regulującymi zachowanie się i poruszanie w lesie oraz do ścisłego stosowania się do wynikających z nich nakazów i zakazów. Osoby te obowiązane są również do ścisłego stosowania się do wskazówek i uwag personelu leśnego w zakresie zachowania się w lesie.

2. Po lesie i gruntach leśnych wolno poruszać się wyłącznie pieszo, zabronione jest natomiast jeżdżenie po nich jakimikolwiek pojazdami z wyjątkiem rowerów. Dopuszczalny jest jedynie przejazd po drogach leśnych do obiektów i urządzeń turystyczno-wypoczynkowych, parkingów i miejsc postoju pojazdów.

§ 3. Każda osoba znajdująca się w lesie obowiązana jest tak postępować, aby nie powodowała w nim jakichkolwiek szkód.

W szczególności niedopuszczalne jest:

1) wchodzenie na tereny objęte zakazem wstępu oznakowane, a w szczególności:

a) na uprawy leśne w wieku do lat 10, a także i starsze, o ile nie osiągnęły wysokości 1,20 m; za uprawy leśne uważa się tereny, na których nastąpiło odnowienie lasu sadzeniem, siewem lub samosiewem,

b) na tereny drzewostanów, w których w ciągu ostatnich 10 lat nastąpiły podokapowe podsiewy i podsadzenia,

c) na leśne powierzchnie doświadczalne,

d) na tereny drzewostanów objętych żywicowaniem,

e) na grunty leśne ulegające silnej erozji lub zagrożone taką erozją,

f) na wydzielone tereny w otwartych ośrodkach hodowli zwierzyny i w obwodach łowieckich, stanowiące stałe miejsce bytowania zwierzyny (ostoja zwierzyny),

g) na tereny rezerwatów przyrody poza miejscami wyznaczonymi przez wojewódzkiego konserwatora przyrody,

h) na tereny leśne, na których prowadzona jest ścinka, wyrąb lub wywóz drewna,

i) na tereny objęte zakazem wstępu ze względu na poważne zagrożenie pożarowe lasu;

2) rozniecanie ognisk oraz używanie kuchenek turystycznych na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk oraz w odległości do 100 m od nich, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tlących przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych, z tym jednak, że na terenie wyznaczonych obozowisk i biwaków dozwolone jest korzystanie z kuchenek turystycznych, ustawionych na odsłoniętej glebie mineralnej na odpowiedniej powierzchni i to z zachowaniem największej ostrożności w celu wykluczenia możliwości powstania pożaru;

3) porzucanie nie ugaszonych zapałek i niedopałków papierosów na terenach określonych w pkt. 2;

4) niszczenie lub uszkadzanie drzew, krzewów i innych roślin, włącznie z grzybami niejadalnymi, w szczególności przez obdzieranie i nacinanie kory, łamanie i obcinanie gałęzi drzew i krzewów oraz zrywanie lub wyrywanie innych roślin; dopuszczalny jest jednak — na terenach nie objętych zakazem wstępu — zbiór owoców leśnych i grzybów nadających się do użytku;

5) płoszenie, ściganie, chwytanie i zabijanie jakichkolwiek zwierząt, wybieranie jaj i piskląt oraz niszczenie gniazd ptasich, legowisk i nor zwierząt oraz mrowisk; zakaz ten dotyczy również węży, padalców, jaszczurek, żab itp.;

6) wprowadzanie luzem puszczonych psów, z wyjątkiem psów rasy bernardyn oraz psów małych wielkości pekińczyków i ratlerków;

7) hałasowanie oraz używanie sygnałów dźwiękowych, z tym, że mogą one być użyte w razie nieszczęśliwego wypadku, napadu, pożaru lub innego zdarzenia wymagającego wszczęcia alarmu;

8) zanieczyszczanie obszarów leśnych i wód w szczególności przez pozostawianie lub wrzucanie do wody wszelkich odpadków, papierów, butelek, puszek, pudełek itp. przedmiotów; powinny one być wrzucone do zbiorników na śmieci, a w braku takich zakopane w sposób jak najmniej uszkadzający roślinność i nie psujący estetycznego wyglądu terenu.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa turystyczne, zakłady pracy, szkoły, stowarzyszenia, instytucje i organy związkowe, zwane dalej organizatorem wycieczki, organizując wycieczkę na tereny lasów państwowych, obowiązane są do zgłoszenia jej na piśmie lub telefonicznie miejscowemu organowi administracji leśnej w takim terminie, aby zgłoszenie wpłynęło do adresata możliwie nie później niż na dwa dni przed dniem jej udania się do lasu; organem administracji leśnej w państwowym gospodarstwie leśnym jest właściwe terenowo nadleśnictwo. W razie niemożności zgłoszenia wycieczki w powyższym terminie, należy ją zgłosić bezpośrednio przed wstępem do lasu najbliższej jednostce państwowej administracji leśnej, zarządzającej lasem.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, podaje się organizatora wycieczki, imię i nazwisko kierownika wycieczki, ilość uczestników wycieczki oraz miejsce i czas jej trwania.

3. Kierownikiem wycieczki może być wyłącznie osoba dająca gwarancję wywiązania się z powierzonej jej funkcji.

4. Kierownik wycieczki jest odpowiedzialny za zapoznanie uczestników wycieczki z postanowieniami niniejszego zarządzenia i za przestrzeganie przez nich zasad zachowanie się w lesie. W wypadku naruszenia tych zasad przez uczestnika wycieczki, kierownik wycieczki obowiązany jest zawiadomić o tym organizatora wycieczki w celu wyciągnięcia w stosunku do winnego właściwych konsekwencji.

Gdyby niewłaściwe zachowanie się uczestnika wycieczki zagrażało powstaniem niebezpieczeństwa lub szkody dla lasu, kierownik wycieczki obowiązany jest do przedsięwzięcia właściwych kroków w celu zapobieżenia takiemu niebezpieczeństwu lub szkodzie, ewentualnie przez zwrócenie się o interwencję do miejscowych organów administracji leśnej, MO lub ORMO.

5. Organizator wycieczki, poza innymi właściwymi konsekwencjami, powinien wyłączyć od brania udziału w następnych wycieczkach osoby, które zachowaniem swoim spowodowały lub mogły spowodować niebezpieczeństwo albo szkodę dla lasu.

6. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do wycieczek do lasów miejskich.

§ 5. Warunki wstępu dla osób udających się na tereny określone w § 3 pkt. 1 dla celów naukowo-dydaktycznych ustala odrębne zarządzenie.

§ 6. 1. Postój pojazdów mechanicznych jest dozwolony jedynie na obszarze obiektów turystyczno-wypoczynkowych, w parkingach i w oznaczonych miejscach postoju.

2. Biwakowanie łącznie z zaparkowaniem pojazdu i rozbiciem namiotu jest dozwolone wyłącznie na terenach obozowisk turystycznych.

3. Biwakowanie na obszarze parkingu jest niedozwolone.

§ 7. Osoby przybywające na tereny leśne drogami wodnymi mogą biwakować w pobliżu wód wyłącznie na obszarach obozowisk turystycznych wyznaczonych w pobliżu tych wód. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami osoby te mogą biwakować w innych miejscach, nad brzegami wód przez okres nie przekraczający dwóch dni z prawem korzystania z kuchenek turystycznych, z zachowaniem największej ostrożności.

§ 8. 1. Każda osoba przebywająca w lesie w razie zauważenia pożaru leśnego obowiązana jest bezzwłocznie wszcząć alarm w celu sprowadzenia do jego gaszenia pracowników leśnych oraz innych ludzi.

2. Nikt nie ma prawa uchylać się od udziału w gaszeniu pożaru leśnego, z wyjątkiem osób zwolnionych od tego obowiązku na podstawie art. 5 ustawy

z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 9. Osoby nie stosujące się do zakazów określonych w niniejszym zarządzeniu podlegają odpowiedzialności na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Minister: *R. Gesing*

3.

ZARZĄDZENIE
MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 grudnia 1959 r.

w sprawie zasad i organizacji wojskowego szkolenia słuchaczy Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie.

(Z uwzględnieniem zmian wprowadzonych zarządzeniami Ministra Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 sierpnia 1961 r. oraz z dnia 5 marca 1966 r.).

Na podstawie art. 67, ust. 1, pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75), w związku z uchwałą nr 318 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1959 r. w sprawie wojskowego szkolenia słuchaczy Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wojskowe szkolenie słuchaczy Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie odbywa się według zasad określonych w przepisach w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Studium wojskowe Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie jest jednostką organizacyjną tej szkoły.

2. Studium wojskowe prowadzi wojskowe szkolenie słuchaczy o specjalności TOPL.

§ 3. 1. Na czele studium wojskowego Szkoły Oficerów Pożarnictwa stoi kierownik studium wojskowego będący oficerem w czynnej służbie wojskowej, wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

2. Personel studium wojskowego składa się z oficerów w czynnej służbie wojskowej, oficerów Korpusu Technicznego Pożarnictwa i pracowników cywilnych. Oficerów w czynnej służbie wojskowej wyznacza się na stanowiska w studium wojskowym i zwalnia się z tych stanowisk w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie wyznaczania oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem (Dz. U. Nr 47, poz. 232).

3. Nadzór nad wojskowym szkoleniem słuchaczy studium w zakresie spraw dotyczących realizacji programów szkolenia, odbywania przeszkolenia w jednostkach wojskowych oraz innych powinności wynikających z powszechnego obowiązku wojskowego sprawują właściwe organy Ministra Obrony Narodowej.

4. Nadzór w innym zakresie niż ustalony w ust. 3, a w szczególności w sprawach dotyczących studium wojskowego jako jednostki organizacyjnej szkoły (organizacja pracy studium i tok nauki, wychowanie młodzieży itp.) sprawuje komendant szkoły i właściwe organy Ministra Spraw Wewnętrznych.

5. Studium wojskowe Szkoły Oficerów Pożarnictwa zaopatrywane jest w sprzęt wojskowy, wydawnictwa fachowo-wojskowe oraz inne mienie wojskowe przez właściwe organy Ministra Obrony Narodowej.

6. Słuchacze studium wojskowego Szkoły Oficerów Pożarnictwa zaopatrywani są w umundurowanie przez właściwe organy Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Wymiar godzin przewidzianych w programie wojskowego szkolenia w ramach studium wojskowego w Szkole Oficerów Pożarnictwa nie może przekraczać 500 godzin w ciągu 6 semestrów.

§ 5. Przeszkolenie wojskowe słuchaczy studium wojskowego Szkoły Oficerów Pożarnictwa odbywa się w jednostkach wojsk lądowych.

§ 6. Sposób przeprowadzania i zakres egzaminu końcowego określają odrębne przepisy.

§ 7. Słuchacze Szkoły Oficerów Pożarnictwa odbywający szkolenie wojskowe według dotychczasowych zasad, odbywają je w dalszym ciągu na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1959 r.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Wicha*

4.

ZARZĄDZENIE Nr 1
KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 26 marca 1966 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa” oraz warunków i trybu jej nadawania.

W związku z § 1, ust. 5, zarządzenia nr 117 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1964 r. w sprawie organizacji szkół i szkolenia pożarniczego, zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu wyróżnienia podchorążych pożarnictwa za osiągnięcia w nauce oraz wzorowe sprawowanie w czasie odbywania nauki w Szkole Oficerów Pożarnictwa, ustanawia się odznakę „Wzorowy podchorąży pożarnictwa".

§ 2. 1. Odznakę „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" nadaje się w szczególności za:

— bardzo dobre postępy w nauce,

— sumienne wykonywanie obowiązków słuchacza Szkoły,

— zdyscyplinowanie i przykładne zachowanie się w służbie i poza służbą,

— przykładne prowadzenie prac społecznych w środowisku Szkoły,

— prace kulturalno-oświatowe i w dziedzinie wychowania fizycznego.

2. Odznakę „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" nadaje się słuchaczom po ukończeniu drugiego semestru w pierwszym roku nauki w Szkole.

§ 3. Odznakę „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" w technicznym wykonaniu przedstawia tarcza 5-boczna owalna o wymiarach 36 × 34 mm, wykonana z brązu. Na przedniej stronie tarczy u góry umieszczony jest napis: „Wzorowy podchorąży pożarnictwa", pośrodku pięcioramienny płomień stylizowany, u dołu zaś inicjał SOP. Tło tarczy chropowate, matowe. Litery, krawędź i płomień polerowane. Wysokość liter napisu 3 mm, wysokość liter inicjału około 10 mm. Szerokość obrębienia krawędzi 2 mm. Po stronie odwrotnej odznaki jest umocowany trzpień gwintowy z nakrętką. Wzór rysunkowy odznaki przedstawia załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 4. 1. Odznakę „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" nadaje Komendant Szkoły 2 razy w roku na wniosek Dyrektora Nauk. Wniosek sporządza się na druku wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. Nadanie odznaki ogłasza się w rozkazie Komendanta Szkoły.

3. Odznakę wręcza wyróżnionemu Komendant Szkoły bądź w jego imieniu osoba przez niego upoważniona. Wraz z odznaką wręcza się legitymację wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 5. Wyróżnionym odznaką „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" przysługuje pierwszeństwo do otrzymania zapomogi z Towarzystwa Przyjaciół SOP i stałej przepustki wyjścia na miasto w godzinach wolnych od zajęć.

§ 6. Koszty wykonania odznaki i związanej z nią dokumentacji pokrywane będą z budżetu Szkoły.

§ 7. Wykaz nadanych odznak prowadzi się w osobnej ewidencji „Książka wzorowych podchorążych".

§ 8. Posiadacz odznaki w razie jej zgubienia lub zniszczenia zawiadamia o tym Komendanta Szkoły, który po zbadaniu okoliczności jej utraty może zlecić wydanie zainteresowanemu nowej odznaki po uiszczeniu należności.

§ 9. 1. Odznakę nosi się na prawej górnej kieszeni kurtki munduru wyjściowego, umieszczoną symetrycznie pośrodku.

2. Odznakę nosi się tylko w czasie 3-letniej nauki w Szkole.

§ 10. Pozbawienie posiadacza odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" następuje w przypadkach:

a) niezaliczenia jednego lub więcej egzaminów przewidzianych w danym roku nauczania w sesji egzaminacyjnej;

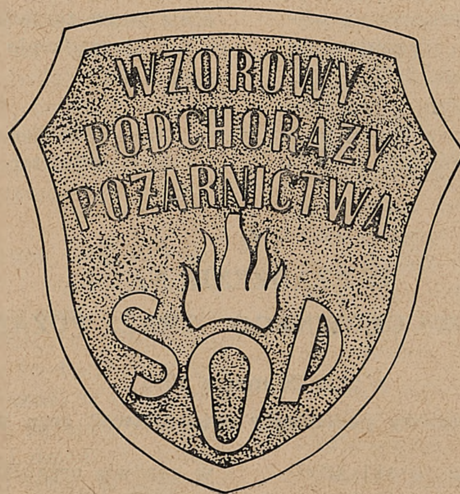
b) otrzymania kary dyscyplinarnej od dowódcy batalionu lub dowódcy stopnia wyższego;

c) usunięcia ze Szkoły.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny: *R. Darczewski*

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 1 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 marca 1966 r.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 1 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 marca 1966 r.

WNIOSEK

o nadanie odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa"

....

....

(określenie wnioskodawcy)

OBYWATEL KOMENDANT
SZKOŁY OFICERÓW POŻARNICTWA
WARSZAWA

1. Na podstawie zarządzenia nr 1 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 marca 1966 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa" oraz warunków i trybu jej nadawania (Dz. KGSP nr 2, poz. 4) — zgłaszam wniosek o nadanie odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa"

Ob. ...., urodzonemu dnia .... w ....
(imię, nazwisko oraz stopień służbowy)

pododdział .... turnus ....

2. Uzasadnienie:

....

....

....
(podpis wnioskodawcy)

3. Decyzja Komendanta SOP

....

....

....
Data (podpis Komendanta SOP)

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 1 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 marca 1966 r.

Wzór legitymacji do odznaki „Wzorowy podchorąży pożarnictwa"

Szkoła Oficerów Pożarnictwa

WZOROWY PODCHORĄŻY POŻARNICTWA SOP

Legitymacja Nr........

Rozkazem nr.......... z dnia.............. 19....... r.

nadaję

Podchorążemu pożarnictwa

....
(imię i nazwisko)

odznakę

Wzorowy podchorąży pożarnictwa

Komendant Szkoły
Oficerów Pożarnictwa

m.p.

....

Warszawa, dnia .... 19........ r.

5.

PISMO OKÓLNE Nr 2

Komendanta Głównego Straży Pożarnych

z dnia 18 marca 1966 r.

w sprawie korespondentów informacji technicznej i ekonomicznej

W związku z postanowieniem § 2, ust. 1, pkt 4 zarządzenia nr 44/62 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 marca 1962 r. w sprawie działowego ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej w zakresie pożarnictwa (Dz. KGSP nr 1, poz. 5) oraz § 5, pkt 3 wytycznych stanowiących załącznik do uchwały nr 165 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji, informacji technicznej i ekonomicznej (Monitor Polski nr 60, poz. 284) w celu rozszerzenia informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej w ochronie przeciwpożarowej, konieczne jest zorganizowanie ścisłej współpracy pomiędzy Ośrodkiem Informacji Technicznej i Ekonomicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych, a komendami straży pożarnych, służbami ochrony przeciwpożarowej w resortach oraz zawodowymi strażami pożarnymi.

Głównym celem tej współpracy powinno być dotarcie z informacją o najnowszych zdobyczach w zakresie ochrony przeciwpożarowej do szerokiego kręgu pracowników ochrony przeciwpożarowej. Komenda Główna Straży Pożarnych zainteresowana jest również systematycznym otrzymywaniem informacji o technicznych i organizacyjnych osiągnięciach naszych jednostek w ochronie przeciwpożarowej.

W celu realizacji tych zadań, wojewódzcy komendanci straży pożarnych, komendanci straży pożarnych w miastach wyłączonych z województw, główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej oraz komendanci szkół pożarniczych wyznaczą imiennie spośród podległego sobie personelu po jednym pracowniku na korespondenta informacji technicznej i ekonomicznej, włączając do ich zakresu czynności zadania wynikające z pełnienia tych obowiązków.

Na korespondentów powinni być w miarę możliwości wyznaczani pracownicy, którzy dają rękojmię należytego wykonywania nałożonych nań obowiązków, a w szczególności posiadają specjalizację pożarniczą oraz znają język obcy (co najmniej biernie).

Korespondentom informacji należy powierzyć następujące zadania:

— systematyczne zapoznawanie pracowników jednostki, w której jest zatrudniony z pożarniczymi wydawnictwami informacyjnymi,

— instruowanie pracowników jednostki o sposobach i formach korzystania z materiałów informacyjnych z zakresu interesujących ich zagadnień,

— nadsyłanie do Ośrodka Informacji Technicznej i Ekonomicznej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych materiałów w szczególności o pomysłach racjonalizatorskich, wynalazkach, próbach i badaniach prowadzonych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

— informowanie Ośrodka, które zagadnienia z zakresu ochrony przeciwpożarowej wymagają podbudowy dokumentacyjnej.

Komendant Główny: *R. Darczewski*

W.Z.Graf. W-wa. Zam. 1107. M-86.